

עת"א 47110/01/21 - רביע אלדמאירה, נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עת"א 47110-01-21 אלדמאירה נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

בפני כב' הנשיא רון שפירא

העותר

רביע אלדמאירה,

ע"י ב"כ עו"ד סלימאן סעדיה

נגד

המשיבים

1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

לפני עתירת העותר שהוגשה נגד החלטת המשיבים בדבר הפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל בבית סוהר.

העותר נדון במסגרת גזר הדין שניתן בת"פ 13103-06-17 ביום 17.07.19, בין היתר, לעונש מאסר של 9 חודשים, אותם ירצה בעבודות שירות בבית אבות בחדרה, זאת בגין עבירות תעבורה. לעותר עבר תעבורתי וכן מאסר על תנאי שהופעל.

העותר טוען כי החל לרצות את עבודות השירות בבית האבות ביום 10.09.19, אך בסמוך לאחר התחלת ריצוי עבודות השירות הופיעה אצלו מגבלה רפואית של פטרת בציפורני כפות הרגליים עם דיפורמציות, שבעקבותיה לא היה מסוגל לנעול נעליים ולעבוד. נטען כי חרף המגבלה הרפואית המשיך העותר בריצוי עבודות השירות כמתוכנן ובלית ברירה נעדר בימים בהם כאביו והגבלותיו גברו, תוך עדכון הממונים עליו לרבות משלוח אישורים רפואיים רלוונטיים. נטען כי בעקבות התפשטות מגפת הקורונה הוצא העותר ביום 19.03.20 לחופשה מאושרת ללא הגבלת זמן. כן נטען כי ביום 23.08.20 לאחר שנדרש העותר לחזור להמשך ריצוי עבודות השירות, הוא התייצב מול קצין הפיקוח, הסביר לו את מצבו הרפואי וביקש לבחון את האפשרות להעברתו למקום עבודה אחר במסגרתו יוכל לעבוד ולתפקד ללא נעילת נעלי עבודה. נטען כי בעניינו של העותר נקבע שימוע ליום 3.11.20 אך העותר לא קיבל הזמנה לשימוע ולא ידע עליו. בעקבות זאת הורה הממונה על הפסקת עבודות השירות. העותר הגיש עתירה קודמת (עת"א 64333-11-20) במסגרתה טען כי נמנעה ממנו זכות הטיעון ולכן ההחלטה אינה סבירה. במסגרת העתירה הקודמת הורה בימ"ש זה על זימון העותר לשימוע נוסף בפני המשיב.

העותר טוען כי זומן הן לשימוע והן לוועדה רפואית ביום 05.01.21, אך חברי הוועדה הגיעו בדעה קדומה ורק כדי לצאת ידי חובה לקיום החלטת בימ"ש. נטען כי העותר לא נבדק על ידי רופא שנכח ובמעמד השימוע הוחלט שוב על הפסקת עבודות השירות. העותר טוען כי לא הסתיר דבר מהממונה, גילה לו את האמת ומסר לו מסמכים רפואיים לרבות אישורי מחלה שהתבקשו. כן נטען כי יתרת ימי המאסר לריצוי חושבה לא נכונה ומקפחת את העותר. עוד נטען כי לנוכח התנהגותו של העותר אין הצדקה להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות ויש ליתן לו הזדמנות לחזור לריצוי עבודות השירות במקום עבודה מתאים למגבלותיו. נטען כי מדובר בעותר צעיר שזהו מאסרו הראשון וכליאתו תשנה את כל עולמו מן הקצה אל הקצה. נטען כי העותר חפץ בשיקום חייו.

המשיבים טוענים כי יש לדחות את העתירה. נטען כי בעתירה הקודמת נתן בימ"ש זה הזדמנות נוספת לעותר לאחר שלא התייצב לשימוע הראשון בעניינו. נטען כי כבר אז ידע העותר על השימוע וקיבל הזמנה אך בחר שלא להתייצב. כעת התקיים עוד שימוע ולפי פרוטוקול השימוע במעמד השימוע נערכה ועדה רפואית בראשות ד"ר פלדמן בעקבות טענות העותר לעניין מצבו הרפואי. עורך הדין נכח בשימוע והציג מסמכים רפואיים. הרופא התרשם כי מבחינה רפואית לא הייתה הצדקה לעובד השירות להיעדר זמן רב מהעבודה. מדובר בתקופה של 8 חודשים וההיעדרות אינה סבירה. נטען כי לא הוצגה חוו"ד מומחה מטעם העותר לעניין מגבלה לבצע עבודה כזו או אחרת. כל מה שהציג הם אישורי מחלה של יום אחד או כמה ימים.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה מאחר שלא נפל פגם המצדיק התערבות בהחלטת המשיבים בעניינו של העותר.

כפי שצוין כבר בהחלטה שניתנה בעתירה הקודמת, התנהגותו של העותר במהלך ריצוי עבודות השירות הייתה לקויה והוא אף לא הגיע למפגשים אליהם זומן. עם זאת, מכיוון שבפיו היו טענות לעניין מצב רפואי ומסמכים רפואיים וכן מכיוון שנטען שלא קיבל את ההזמנה לשימוע ולא ידע על מועד השימוע ולכן לא התייצב, ולאור גילו הצעיר של העותר ונסיבותיו האישיות, קבע בימ"ש זה במסגרת העתירה הקודמת כי יש מקום ליתן לעותר הזדמנות נוספת להתייצב לשימוע בפני המשיב ולהשמיע טענותיו.

העותר טוען במסגרת העתירה הנוכחית טענות נגד השימוע שנערך ונגד הוועדה רפואית כאשר לטענתו השימוע התקיים למראית עין בלבד רק בשל החלטת ביהמ"ש בעתירה הקודמת ולטענתו הרופא כלל לא בחן את עניינו. לעתירה לא צורף פרוטוקול השימוע והוועדה. כמו כן, לא צורף תצהיר בתמיכה לטענות ב"כ העותר לפיהן העותר לווה בשימוע בעורך דין אחר ממשדרו ואותו עורך דין טען שלא נערך שימוע לגופו של עניין וכי לא נבחנו טענות העותר לבעיות רפואיות. מעיון בפרוטוקול הדיון בפני הוועדה עולה חשש כי לא בכדי לא צורף הפרוטוקול המלא. מעיון בפרוטוקול נראה כי טענות העותר נשמעו ומצבו הרפואי נבחן ע"י גורמי מקצוע. כל זאת לא גולה כנדרש ככלל וכמתחייב בהליך בעל אופי מנהלי בפרט.

במסגרת עתירת אסיר ביהמ"ש בוחן את החלטת המשיבים בהתאם לכללי המשפט המנהלי ויתערב רק אם הוכח חוסר

סבירות קיצוני בהתנהלות המשיב והחלטתו. לכן הנטל המוטל על העותר הינו כבד. כאמור, ב"כ העותר לא טרח לצרף את פרוטוקול השימוע ותצהיר התומך בטענותיו בדבר התנהלות השימוע והוועדה. על כן, בנסיבות העניין, אי גילוי הפרטים המלאים והמדויקים מהווה חוסר ניקיון כפיים ודי בו כדי לדחות על הסף את העתירה [עע"מ 4909/15 CARRASCAL CABARCAS ANTHONTY STEVEN נ' שר הפנים (03.11.2015); בג"ץ 3917/03 עטאאללה נ' מדינת ישראל - משרד הפנים (29.3.2007); בג"ץ 9775/06 דמישב נ' משרד הפנים (9.1.2007)].

כמו כן, גם לגופו של עניין לא מצאתי כי בהתנהלות המשיבים או בהחלטה שניתנה בעניינו של העותר לאחר קיום השימוע והוועדה הרפואית נפל פגם המצדיק התערבות. כפי שטענו המשיבים, העותר טוען למצב רפואי בשל פטרת בציפורניים. העותר לא תמך טענותיו בחו"ד מומחה והאישורים שהציג אינם מעידים על העדר יכולת להשלים את עבודות השירות במשך חודשים כה רבים. המשיבים בחנו את טענותיו ולא נמצא כי מצבו הרפואי אינו מאפשר ריצוי עבודות השירות כסדרן וכפי שנקבע. מדובר בעניינים המסורים לשיקול דעתו של המשיב כגורם המקצועי וביהמ"ש לא יחליף את שיקול דעתו של המשיב בשיקול דעתו שלו. כל עוד החלטת המשיב אינה נגועה בחוסר סבירות, בשיקולים זרים או באפליה, לא יתערב ביהמ"ש, זאת מתוך הכרה בסמכות ובמומחיות המקצועית של המשיב כרשות מנהלית האמונה על עניינים אלו. אשר על כן, הנני מורה על דחיית העתירה.

העותר יתייצב למאסרו בבית מעצר קישון ביום 1.3.21 עד השעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על העותר לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתן היום, כ"ב שבט תשפ"א, 04 פברואר 2021, במעמד העותר וב"כ הצדדים.

רון שפירא, נשיא